

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Marcin Graczyk
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2020 r. w Warszawie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 4 stycznia 2019 r., nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. S. prawo do wypłaty należności z tytułu niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S.,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. S. w dniu 21 stycznia 2019 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji organu rentowego z dnia 4 stycznia 2019 r., znak: (...)w przedmiocie odmowy prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S.. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 04 stycznia 2019r. poprzez przyznanie A. S. prawa do świadczeń przedemerytalnych za okres od 8 października 2014r. do 30 września 2017r. po zmarłym w dniu 30 lipca 2018 r. mężu K. S.. Ubezpieczona zarzuciła skarżonej decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 11 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych oraz naruszenie przepisów prawa procesowego art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, że w uzasadnieniu skarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że przyczyną braku wypłaty niezrealizowanego świadczenia było to, że ustawa o świadczeniach przedemerytalnych nie zawiera regulacji umożliwiających wypłatę świadczenia. Ubezpieczona nie zgodziła się tą argumentacją, gdyż świadczenie de facto zostało zrealizowane, ponieważ ZUS na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018r., w dniu 7 sierpnia 2018r. wydał decyzję, gdzie wskazał, że należność w wysokości 36.700,18 zł po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na

ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 29.776,17 zł przekaże na rachunek bankowy K. S.. Następnie środki po dokonanych potrąceniach zostały przelane na konto K. S., jednakże z uwagi na jego śmierć zostały przekazane na konto techniczne, a następnie zwrócone do ZUS. Dokonano wszystkich czynności, odprowadzono składki i fizycznie przekazano środki na rachunek bankowy uprawnionego. Decyzją z dnia 4 stycznia 2019r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił jednak A. S. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po jej mężu na podstawie art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Niemniej jednak przepis powyższy nie ma zastosowania w tym przypadku, ponieważ świadczenie przedemerytalne zostało zrealizowane, tylko faktycznie z uwagi na śmierć uprawnionego środki zostały cofnięte, pomimo że wchodziły w skład masy spadkowej. Nie budzi wątpliwości, że zmarły K. S. pozostawał na utrzymaniu żony, która prowadziła wspólnie z nim gospodarstwo domowe. K. S. nie posiadał żadnych źródeł dochodu. Mając na uwadze art. 11 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych brak jest odniesienia do wymienionego wyżej przepisu ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który ustala zasady wypłaty osobom najbliższym świadczeń przysługujących zmarłemu ubezpieczonemu. Nie oznacza to jednak, iż świadczenie przedemerytalne za w/w okres nie powinno zostać wypłacone A. S., albowiem faktycznie zostało ono zrealizowane (odwołanie, k. 2 – 6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 lutego 2019 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Organ rentowy podniósł, że w dniu 20 grudnia 2018r. odwołująca się złożyła wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w dniu 30 lipca 2018r. mężu K. S.. Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r., poz. 1270) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Natomiast zgodnie z art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2017r., poz. 2148) w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy art. 78-81, art. 88-94, art. 98, art. 103 ust. 3, art. 114, art. 116 ust. 1b i 2, art. 117 ust. 1-4, art. 118 ust. 1-5, art. 121, art. 122 ust. 1, art. 124, art. 125a, art. 128, art. 129 ust. 1, art. 130 ust. 2 i 3, art. 132, art. 133, art. 134 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, art. 135, art. 136b-140, art. 141 ust. 1-3 i art. 142-144 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy czym kwotę wolną od potrąceń i egzekucji ustala się według zasad określonych dla emerytury. Z wyżej przytoczonego art. 11 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wynika, że art. 136 ustawy o emeryturach, nie ma odpowiedniego zastosowania do świadczenia przedemerytalnego (wyrok SN z 18.04.2007r. I UK 315/06, wyrok SN z 16.01.2014r. I UK 300/13). W związku z powyższym w ocenie organu rentowego zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo (odpowiedź na odwołanie, k. 24 -24 verte a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S., urodzony (...) w dniu 29 grudnia 2014 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. od decyzji z dnia 24 listopada 2014 r., znak: (...) w przedmiocie odmowy prawa do świadczenia przedemerytalnego (bezsporne, a nadto wyrok wraz z uzasadnieniem z dnia 20 września 2016 r., k. 13-21 a.s.)

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 20 września 2016 r. wydał wyrok w którym zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 24 listopada 2014 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznał K. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 7 października 2014 r. (bezsporne, a nadto wyrok wraz z uzasadnieniem z dnia 20 września 2016 r., k. 13-21 a.s.)

Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, VII wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 września 2016 r., Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29 maja 2018 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że przyznał K. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 8 października 2014 r., a w

pozostajej części apelację oddalił. (bezsporne, a nadto wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018 r., k. 11-12 a.s.)

Pismem z dnia 12 lipca 2018 r. skierowanym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pełnomocnik K. S. zwrócił się z wnioskiem o niezwłoczne wydanie decyzji w zakresie świadczenia przedemerytalnego zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt III AUa 1395/16 i potraktowanie sprawy jako pilnej, gdyż orzeczenie Sądu II instancji zostało wydane ponad dwa miesiące wcześniej (pismo z dnia 12 lipca 2018 r. - nieponumerowane karty akt organu rentowego).

K. S. zmarł w dniu 30 lipca 2018 r. (bezsporne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. dokonywał wyliczeń okresów zatrudnienia K. S., a następnie w dniu 7 sierpnia 2018 r. wydał decyzję znak: (...) gdzie wskazał, że należność w wysokości 36.700,18 zł po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 29.776,17 zł przekaże na rachunek bankowy K. S. (decyzja ZUS z dnia 7 sierpnia 2018 r. - nieponumerowane karty akt organu rentowego).

Wyplata świadczenia przedemerytalnego na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt III AUa 1395/16 została przekazana na rachunek bankowy K. S. w dniu 16 sierpnia 2018 r. oraz została zwrócona na rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. w dniu 20 sierpnia 2018 r. (pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 17 kwietnia 2019 r., k. 34 a.s., potwierdzenie wypłaty k. 35 a.s.).

A. S., żona zmarłego K. S. prowadząca z nim wspólne gospodarstwo w dniu 20 grudnia 2018 r. złożyła w ZUS wniosek o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po osobie uprawnionej do świadczeń emerytalno – rentowych (wniosek z dnia 20 grudnia 2018 r. - nieponumerowane karty akt organu rentowego, kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa - nieponumerowane karty akt organu rentowego).

W odpowiedzi na powyższy wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 4 stycznia 2019 r., znak: (...) odmówił prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S. na podstawie art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) oraz art. 11 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2148). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy zaznaczył, że ustawa o świadczeniach przedemerytalnych nie zawiera regulacji umożliwiającej wypłatę niezrealizowanych świadczeń po osobie uprawnionej do świadczenia przedemerytalnego (decyzja ZUS z dnia 4 stycznia 2019 r. - nieponumerowane karty akt organu rentowego).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać

za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. W związku z tym, Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 4 stycznia 2019 r., znak: (...) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem była okoliczność, w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych był zobowiązany wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt III AUa 1395/16 do wypłaty świadczenia przedemerytalnego przyznanego K. S.. W dniu 7 sierpnia 2018 r. organ rentowy wydał decyzję znak: (...) w której wskazał, że należność w wysokości 36.700,18 zł po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 29.776,17 zł przekaże na rachunek bankowy K. S.. Kwota 36.700,18 zł stanowiąca sumę przyznanego świadczenia przedemerytalnego, została przekazana na

rachunek bankowy K. S. w dniu 16 sierpnia 2018 r. oraz została zwrócona na rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddziału w W. w dniu 20 sierpnia 2018 r. W związku z śmiercią K. S. w dniu 30 lipca 2018 r., żona zmarłego A. S. wniosła o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po osobie uprawnionej do świadczeń emerytalno-rentowych. Zatem wobec niekwestionowanych ustaleń stanu faktycznego, rolą Sądu było jedynie dokonać rozważenia, czy odwołująca spełniła przesłanki do wypłaty na jej rzecz świadczenia po zmarłym mężu w oparciu o obowiązujące przepisy prawa materialnego.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 53 t.j.) zwanej dalej „ustawą”, w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

W myśl art. 136 ust. 3 ustawy, roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Sąd zważył, że ww. ustawa reguluje trzy kategorie osób, które mają prawo do pobierania świadczeń po zmarłej osobie. Do pierwszej z nich należą małżonek i dzieci, z którymi zmarła prowadziła wspólnie gospodarstwo domowe. Do drugiej grupy należą te same osoby, które nie prowadziły tegoż gospodarstwa. Natomiast w trzeciej grupie zaliczają się inni członkowie rodziny uprawnieni do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała osoba zmarła. „W pierwszej kolejności prawo do tego świadczenia mają małżonek i dzieci, z którymi osoba zmarła prowadziła wspólne gospodarstwo domowe. W razie ich braku prawo do niezrealizowanego świadczenia mają małżonek i dzieci, z którymi osoba zmarła nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego. Dopiero wówczas, gdy brak jest w ogóle osób wymienionych powyżej, otwiera się droga do nabycia niezrealizowanego świadczenia przez innych członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej po osobie zmarłej lub na których utrzymaniu pozostawała osoba zmarła.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt III AUa 476/12)

Analizując okoliczności rozpatrywanej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że okoliczność prowadzenia wspólnie gospodarstwa domowego przez odwołującą A. S. i zmarłego K. S. była bezsporna. A. S., jako żona zmarłego K. S., była osobą uprawnioną do ubiegania się o niezrealizowane świadczenie.

Kwestią sporną niniejszego postępowania było zatem ustalenie, czy A. S. jako osobie uprawnionej do ubiegania się o niezrealizowane świadczenie przysługiwało prawo do wypłaty świadczenia przedemerytalnego K. S. jako świadczenia niezrealizowanego.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje na warunkach określonych w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 2173) osobie, posiadającej określony w ustawie wiek i staż ubezpieczeniowy i jest wypłacane przez organ rentowy na wniosek osoby uprawnionej (art. 8 ustawy) ze środków Funduszu Pracy (art. 12 ustawy). Art. 4 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych określa przypadki ustania prawa do świadczenia przedemerytalnego, a jedną z przyczyn ustania tego prawa jest śmierć osoby uprawnionej (art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy). Ustawa o świadczeniach przedemerytalnych nie zawiera własnej regulacji dotyczącej kwestii następstwa prawnego w przypadku niezrealizowanego świadczenia przedemerytalnego, dlatego rozważenia wymaga, czy brak tego uregulowania wyłącza w ogóle istnienie następstwa prawnego w przypadku niezrealizowanego świadczenia przedemerytalnego niewypłaconego z uwagi na śmierć osoby uprawnionej, czy też podstawy do wypłaty innej osobie takiego świadczenia należy poszukiwać w innych przepisach. Powyższą kwestią zajmował się już Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 16 stycznia 2014r. (I UK 300/13) wyraźnie wskazał, że artykuł 136 ust. 1 u.e.r.f.u.s. nie może stanowić podstawy do nabycia przez żonę zmarłego w toku postępowania ubezpieczonego prawa do nierealizowanego świadczenia przedemerytalnego, albowiem przepis powyższy nie znajduje zastosowania do świadczeń przedemerytalnych na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z 2004 r. o świadczeniach

przedemerytalnych (LEX nr 1498593). Z uzasadnienia tego wyroku wynika, że zdaniem Sądu Najwyższego, kwestii pominięcia przez ustawodawcę art. 136 ust. 1 wśród przepisów, do których odsyła art. 11 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, nie można traktować, jako przypadkowego, tym bardziej w sytuacji, gdy art. 11 pkt 1 zawiera odesłanie do innych przepisów zamieszczonych w rozdziale 3 zatytułowanym "Ogólne zasady wypłaty świadczeń" Działu IX "Postępowanie w sprawach świadczeń i wypłata świadczeń" ustawy o emeryturach i rentach, w tym art. 135 oraz art. 136b. SN podniósł, że kwestią stosowania art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach w związku z art. 11 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych zajmował się już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 kwietnia 2007 r., I UK 315/06, OSNP 2008 nr 9-10, poz. 147, uznając, że ustawodawca wolę nie dopuszczenia możliwości przejścia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego na inne osoby wyraził wprost poprzez pominięcie w przepisie art. 11 przepisu art. 136 ustawy o emeryturach i rentach i Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym powołaną sprawę w pełni ten pogląd zaakceptował. Analogiczne wyłączenie możliwości przejścia uprawnień na inne osoby, wymienione w art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach zastosował ustawodawca również w art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 982), nie wymieniając tego przepisu wśród przepisów ustawy o emeryturach i rentach, mających zastosowanie w sprawach nieuregulowanych (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 października 2011 r., III AUa 488/11, OSAŁ 2011 Nr 4, poz. 40).

Sąd Okręgowy zważył, że w przedmiotowej sprawie stan faktyczny jest nieco odmienny, zatem orzeczenia te nie mają odpowiedniego zastosowania w sprawie niniejszej. W ocenie Sądu Okręgowego żądając wypłaty niezrealizowanego świadczenia osoby bliskie zmarłemu świadczeniobiorcy dochodzą wprawdzie swojego uprawnienia wynikającego z art. 136 ust. 1 ustawy emerytalnej, ale uprawnienie to jest konsekwencją czyli pochodną pierwotnego prawa zmarłego do świadczeń określonych ustawą. W świetle tego przepisu na następców prawnych przechodzą uprawnienia, jakie przysługiwały zmarłemu.

W tym miejscu wskazać należy, że niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu art. 136 ust. 1 to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego./ wyrok SA w Łodzi z dnia 4.12.2013 r w sprawie III AUa 386/13 Lex nr 1424144 /

Hipoteza 136 ust. 3 ustawy ma szeroki zakres, obejmując nią wszystkie przypadki niezrealizowania świadczenia w okresie między wystąpieniem z wnioskiem o emeryturę lub rentę a śmiercią uprawnionego, czyli zarówno te, gdy zgon nastąpił w trakcie postępowania o przyznanie świadczenia, jak i te, gdy dotknął on osobę już mającą ustalone decyzją organu rentowego lub wyrokiem sądowym prawo do emerytury (renty).

W opisywanym przypadku mamy do czynienia z sytuacją w której wyrokiem sądowym zostało przyznane świadczenie przedemerytalne uprawnionemu, który w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ rentowy w okresie ponad dwóch miesięcy od uprawomocnienia się wyroku w dniu 29 maja 2018 r., zmarł w dniu 30 lipca 2018 r., z kolei Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję w przedmiocie wypłaty niezrealizowanego świadczenia dopiero w dniu 7 sierpnia 2018 r. Wypłata świadczenia przedemerytalnego na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt III AUa 1395/16 została przekazana na rachunek bankowy K. S. w dniu 16 sierpnia 2018 r. oraz została zwrócona na rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. w dniu 20 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, że gdyby K. S. nie zmarł w dniu 30 lipca 2018 r., to świadczenie, które zostało wypłacone przez organ rentowy i de facto zrealizowane poprzez jego wpłatę na rachunek bankowy K. S. w dniu 16 sierpnia 2018 r., nie zostałyby zwrócone na rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. w dniu 20 sierpnia 2018 r., wobec czego stało się ponownie świadczeniem niezrealizowanym w świetle ww. przepisów ustawy emerytalnej.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że wysoce niesprawiedliwym byłoby pozbawianie A. S. świadczenia przyznanego zmarłemu w drodze wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt III AUa 1395/16, które zostało zrealizowane przez organ rentowy bowiem zostało przekazane na rachunek bankowy K. S. w dniu 16 sierpnia 2018 r., a następnie zwrócone na rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. w dniu 20 sierpnia 2018 r., na skutek tego działania organu rentowego, znów przybrało formę świadczenia niezrealizowanego. Zdaniem Sądu świadczenie przedemerytalne za okres od 8 października 2014 r. do 30 września 2017 r. przyznane ubezpieczonemu w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 7 sierpnia 2018 r., w istocie stanowiło kwotę nierealizowanego świadczenia z zabezpieczenia społecznego przysługujące osobie uprawnionej, w tym przypadku A. S.. W powyższej sytuacji niekorzystna interpretacja przepisu art. 136 ust.1 ustawy emerytalnej byłaby sprzeczna z konstytucyjną gwarancją prawa obywatela do przyznanych mu świadczeń z zabezpieczenia społecznego (art. 6 ust. 1 Konstytucji RP) i w niedopuszczalny sposób ograniczałoby uprawnienia członków rodziny świadczeniobiorcy, wynikające z art.136 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w ten sposób, że przyznał A. S. prawo do wypłaty należności z tytułu niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S..

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. na rzecz A. S. kwotę 180,00 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami organu rentowego doręczyć (...)

M.P.